

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 3 września 2020 r.,
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **M. B.**

skazanego z 197 § 1 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 3 marca 2020 r., sygn. akt II Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T.

z dnia 30 października 2019 r, sygn. akt II K (...),

p o s t a n a w i a:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2) zwolnić skazanego z kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 30 października 2019 r. (sygn. akt II K (...)) M. B. został uznany winnym czynów z art. 197 § 1 k.k. w zw z art. 157 § 2 k.k. w zw.z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., z art. 190 § 1 k.k. oraz z art. 276 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z dnia 3 marca 2020 r. (sygn. akt II Ka (...)) w ten sposób, iż zmodyfikował opis obrażeń związanych z przestępstwem zgwałcenia i karę łączną podwyższył do 5 lat pozbawienia wolności. Podwyższeniu ulegała także nawiązka. W pozostałym zakresie wyrok został utrzymany w mocy.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi „rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mających wpływ na treść wyroku w postaci:

- 1.art. 7 k.p.k. w związku z art. 410 k.p.k. poprzez dowolną, sprzeczną z zebrany materiał dowodowy, ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadków i pokrzywdzonej oraz ujawnionych na rozprawie dokumentów, naruszającą zasady logiki oraz doświadczenia życiowego, która doprowadziła do błędów w ustaleniach faktycznych w zakresie sprawstwa oskarżonego co do popełnienia przestępstwa zgwałcenia A. D. przez M. B. ;
- 2.art. 5 § 2 k.p.k. w związku z art. 410 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie na korzyść oskarżonego M. B. poważnych wątpliwości wyrażonych przez Sąd na stronie 30 uzasadnienia co do sprawstwa M. B. odnośnie do zniszczenia dokumentów należących do A. D. , których rozstrzygnięcie winno następować wyłącznie na korzyść oskarżonego.”

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w T. oraz utrzymanego w nim w mocy wyrok Sądu I instancji uniewinnienie M. B. od popełnienia zarzucanych mu przestępstw.

Prokurator w odpowiedzi na przedmiotową kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Istotą skutecznej kasacji jest wykazanie i uargumentowanie zaistnienia w sprawie rażącego naruszenia prawa (procesowego lub materialnego), które dodatkowo miało istotny wpływ na treść finalnego rozstrzygnięcia (arg. ex. art. 523 § 1 k.p.k. oraz chociażby postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2016 r., III KK 291/16, www.sn.pl). Pomimo rozbudowanej treściowo kasacji, zauważyć

należy, że stanowi ona powtórzenie argumentów apelacji właściwie nawet niezmodyfikowanych na potrzeby postępowania kasacyjnego.

Zwrócić należy także uwagę, że podnoszone zarzuty naruszenia prawa procesowego, nie są powiązane z mankamentami postępowania odwoławczego (brak stosownego zarzutu naruszenia art. 433 k.p.k. i art. 457 k.p.k.), a pamiętać wypada, że Sąd odwoławczy utrzymując wyrok Sądu I instancji co do skazania za poszczególne czyny, nie dokonywał ponownej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego (o którym pisze w kasacji skarżący), ani też nie rozstrzygał rzekomych wątpliwości co do sprawstwa skazanego co do czynu z art. 276 k.k.

Mając powyższe na względzie należało orzec jak w sentencji.